

Sobota 31. 3. 2018, 19:30, Krefeld, Nemecko

[brat Miskys]

„Ale ak dobre robíte a tak bez viny trpiac znášate, to je milosť u Boha. Lebo nato ste povolani, pretože aj Kristus trpel za nás zanechajúc nám príklad, aby ste nasledovali Jeho šľapaje, ktorý neučinil hriechu, ani sa nenašla v Jeho ústach lešť; ktorý, keď mu zlorečili, on nezlorečil; keď trpel, nehrozil, ale porúčal tomu, ktorý spravodlivo súdi, ktorý sám vyniesol naše hriechy na Svojom tele na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosti, ktorého sinavicami ste uzdravení. Lebo ste boli ako blúdiace ovce, ale teraz ste obrátení k pastierovi a biskupovi svojich duší.“ [1Pt 2:20-25]

[brat Frank]

Bratia a sestry, boli sme už pohnutí piesňami, ktoré spieval spevokol. Obe vyjadrili jadro, o ktoré sa vždy a najmä v týchto dňoch jedná. Či už je to Veľký piatok alebo deň vzkriesenia, to najdôležitejšie v spásnom Božom pláne je jednoducho to, že Boh bol v Kristu a zmieril svet Sám so Sebou [2Kor 5:19]. Dnes máme aj návštevu... kde je brat Deo? Poď sem a povedz nám pár slov. Potom tu máme brata Andrewa z Montrealu, ktorý nám tiež môže prísť povedať pár slov. Aj brat Michael a potom brat Emanuel.

[pozdravy]

Ďakujeme Bohu a ďakujeme nášmu bratovi. Je to jednoducho nádherné. Nie sme zvyknutí na tomto mieste hovoriť o jednotlivých veciach, no cesta v marci bola skutočne pramocná a v každom zhromaždení som sa musel modliť za stovky ľudí, až už moja ľavá ruka nevládala. Jednoducho mocné – ľudia prichádzali a prichádzali – od prvého až po posledného. Nikto nechcel odísť domov bez požehnania a bez modlitby. Môžeme povedať, že to bolo naozaj veľmi mocné. Boh daroval milosť, a ako náš brat ukázal, v roku 1964, čiže pred 54 rokmi, sa mesto Chennai nazývalo Madras a Mumbaj sa nazýval Bombaj. Boh však od samého začiatku daroval milosť a spojenie ku všetkým národom a jazykom. Keby som hovoril o všetkom, ako sa to

stalo a ako Boh viedol a sprevádzal... V každom prípade bola táto cesta náročná, 12-krát som vzlietol a pristál. Časový posun v Indii je štyri hodiny, v Bangkoku šesť a v Manile sedem hodín. Trochu ma to vyviedlo z rytmu, zapríčinilo bezsenné noci a kadečo iné. Avšak Pánu, nášmu Bohu nech je zo srdca vďaka. Ľudia prijímajú zvesť a všetci, ktorí veria tomu Slovu, ho dostanú zjavené skrze Božieho Ducha.

V Bangkoku sme mali dve skúsenosti – jedna bola veľmi dobrá, druhá nie až tak. Tá dobrá bola, že po zvestovaní a kázaní vstala kazateľova žena a povedala: „Nechám sa biblicky pokrstiť a aj celý zbor sa nechá biblicky pokrstiť na meno Pána Ježiša Krista“. Brat Lukram, ktorý tu bol a už ho poznáte, sa veľmi tešil, že Pán daroval víťazstvo a milosť a že Slovo bolo prijaté. V charizmatickom zhromaždení to bolo celkom iné. Hodinu hrala iba hudba a tancovalo sa. Dievčatá tancovali a spievali, takmer sa to nedalo vydržať. A potom „Haleluja!“ a „Česť Pánu!“ Keď som potom prišiel na rad ja, viete si to predstaviť – ja kompromisy nerobím. Je to vždy len jedna príležitosť, ktorá sa viac nenaskytne. Slovo bolo zvestované, spásna rada bola ľudu priblížená.

No potom sa niečo stalo – sestra zo Švajčiarska, ktorá už 45 rokov žije v Bangkoku a patrí do nejakej kresťanskej organizácie, v okamihu, keď som spomenul brata Branhama, znervoznela, vstala, šla dozadu a strážnikovi povedala, aby napísal plagát s textom: „Prosím prestať.“ No ja som mal odvahu kázať až do konca, aby som povedal, čo muselo byť vyslovené. Aj tu prišli ľudia k modlitbe a Slovo prijali. Aj v Manile prišli bratia zo všetkých strán – do zhromaždenia prišlo viac ako 50 kazateľov a mohli sme zvestovať Božiu radu a Pán k tomu daroval požehnanie.

Dnes by som chcel všetkých srdečne privítať. Mám dojem, že sme zabudli na nášho brata zo zahraničia, no v tom prípade ho zavoláme zajtra, ak bude príležitosť. Nech sa všetci cítia dobre. Sme tu z celej Európy – zo Švédska, Dánska, Poľska, Čiech, Slovenska, z Maďarska, Rumunska, Ukrajiny, z celého Rakúska. Zvlášť by som chcel privítať brata Müllera Jr.

a jeho rodinu. Aj všetkých z Rakúska, Švajčiarska, Belgicka, Holandska, Francúzska, zo všetkých strán – Boh volá Svoj ľud von.

Viete, že sme ako jubilejné vydanie napísali obežný list. Bratia a sestry, keď o tom uvažujeme, ako Boh všetko viedol a sprevádzal... Ak Boh dá, v júni napíšem ešte jeden obežný list a uvediem jednotlivé body, ako sa Boh o všetko staral. On z milosti daroval všetky kontakty po celej zemi a my máme veľkú prednosť niešť poslednú zvesť – posledné volanie. Po tejto zvesti už naozaj nepríde nič. Ak Boh chce, zajtra o tom budeme krátko hovoriť.

Dnes by som chcel čítať niektoré biblické miesta na pamiatku toho, čo pre nás nastalo na kríži Golgoty. Ak si spomínam, čo písal brat Larken v knihe o dejinách cirkevných organizácií, ktorú brat Branham niekoľkokrát spomenul, tak náš Pán bol ukrižovaný 2. apríla v deň Paschy. Nám je jedno, aký to bol dátum, vieme však jedno: Spasenie nastalo a náš Pán na golgotskom kríži zvolal: **„Je dokonané!“** [Jn 19:30] Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou – ako Pavol písal v 2. Korintským 5: **„Teda za Krista posolstvujeme, ako čo by sám Boh napomínal skrze nás, prosíme za Krista, zmierte sa s Bohom!“**

Tak ako spevokol spieval v dvoch piesňach a ako sme čítali v 1. Petrovej v 2. kapitole, verš 24: **„...ktorý sám vyniesol naše hriechy na Svojom tele na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosti, ktorého sinavicami ste uzdravení.“**

Prešla asi hodina, odkedy brat Henrich čítal o tom, čo si Židia myslia o Izaiášovi 53. Predstavte si, ani jediná kapitola v celom Starom zákone nie je tak spochybňovaná, odkladaná, zamlčovaná a židovskými rabínmi nečítaná. Uvažujte. Bolo oficiálne oznámené, čo si títo viac ako 30 rabíni myslia o Izaiášovi 53 – jednoducho to nečítajú ani tomu neveria.

Bratia a sestry, ak potom myslíme na to, že táto najdôležitejšia kapitola, ktorá predpovedala plán spásy nášho Boha, a bola potom apoštolmi osvetlená a ukázaná v naplnení (ako aj

tu, v liste Petra), tak poznávame, čo písal Pavol v liste Rimanom 11: „**To, čo snažne hľadá Izrael, toho nedosiahol, ale vyvolenie dosiahlo, a ostatní sú zatvrdení.**“ [Rm 11:7]

Tí, ktorí tomu neuverili, sú zatvrdení a rovnako je to aj dnes. Kto neverí a neprijme, bude zatvrdený a nemôže to viac prijať. To je rozhodnutie, ktoré činíme, a Bohu sa nikto sa nemôže rúhať – buď veríme a prijímame, alebo neveríme a neprijímame. Pavol potom píše: „...**lebo až do dnešného dňa zostáva tá istá zástera...**“ [2Kor 3:14] To bolí. To tak veľmi bolí. Teba aj mňa, pretože žehnáme Židom, žehnáme Izraelu, žehnáme Netanjahuovi a všetkým a vieme, že Boh má spásny plán s novozákonnou Cirkvou, vedie ho ku koncu a potom sa zjaví Svojmu izraelskému národu.

V správach sme počuli aj o tom, že všetkých 13 cirkevných organizácií, ktoré sa nachádzajú v Izraeli, bolo proti Trumpovi a proti jeho agende, pretože sú proti Židom. No my sme za ľud izraelský a veľmi nás to bolí. Vieme však, že Pán Svoje dielo so všetkými dokoná – so všetkými národmi a jazykmi, a potom na záver s Izraelom.

Nemôžeme spomenúť všetko, no jedno vieme – je absolútne nevyhnutné zo srdca veriť tomu, čo Boh pre nás vykonal. Neviera, ako povedal brat Branham, je prapôvodný hriech zo záhrady Eden. Znamená spochybniť to, čo Boh povedal, a dať tomu vlastný výklad. Viera je dar od nášho Boha. Abrahám veril Bohu, a to sa mu počítalo za spravodlivosť [1M 15:6, Rm 4:3, Gal 3:6, Jak 2:23].

Ešte raz prečítame toto mocné miesto: „...**ktorý sám vyniesol naše hriechy na Svojom tele na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosti, ktorého sinavicami ste uzdravení.**“ [1Pt 2:24] Spasení skrze Jeho krv, uzdravení skrze Jeho rany. Dovoľte mi k tomu prečítať z listu Rimanom 4. V tomto liste Pavol predstavil spasenie mocným spôsobom. Najprv Rimanom 3:24: „**Ospravedlňovaní sú zadarmo, Jeho milosťou, vykúpením v Ježišovi Kristovi. Boh Ho ustanovil ako zmierenie skrze Jeho krv prostredníctvom**

viery. Tak Boh preukázal Svoju spravodlivosť cez odpustenie hriechov.“

Bratia a sestry, to je mocné svedectvo: všetko spočíva na viere. **„Kto neverí Bohu, urobil ho klamárom...“** Tak je to napísané v 1. Jána 5:10. My smieme Bohu zo srdca veriť.

Teraz príde miesto, bratia a sestry, zo 4. kapitoly Rimanom: **„Blahoslavení, ktorým sú odpustené neprávosti, a ktorých hriechy sú prikryté! Blahoslavený človek, ktorému Pán nepočíta hriechu.“** [Ž 32:1, Rm 4:7-8] Tu sa nehovorí len o blahoslavení, ale o spojení so šťastím, vnútornou radosťou, so srdečnou vďačnosťou za to, že sme dostali odpustenie, zmierenie a milosť, že sa to stalo naším osobným prežitím spásy.

Náš brat Emanuel hovoril s predstaviteľmi viacerých smerov viery, ktoré tvrdia, že sú vo zvesti, a potom taktiež aj to, že trón milosti sa od otvorenia pečatí stal trónom súdu a krv už viac nie je na tróne milosti. Keď potom otvoríme Bibliu, v Zjavení 7:14 čítame, že všetci, ktorí zostanú verní vo veľkom súžení, obmyjú svoje rúcho v krvi Baránka. Aké bláznivé je veriť, že krv Baránkova už nie je na tróne milosti! A ešte tvrdia: „Veríme prorokovi a zvesti.“ Nie a ešte raz nie! Boh poslal brata Branhamu, aby nás priviedol späť k Bohu a k Slovu. Sme vďační, že môžeme veriť, ako hovorí Písmo. Krvou vykúpený zástup uvidí Pána. A ako už zaznelo, dokonca aj bláznivé panny, ktoré zostanú verné, po vytrhnutí vo veľkom súžení obmyjú svoje rúcha v krvi Baránka.

Bratia a sestry, ďakujeme Bohu Pánu za zjavenie Jeho Slova a Jeho vôle, a za to, že na tom smieme z milosti spočinúť a osobne prežiť, čo nám Boh daroval. Že obrátenie nielen kážeme, ale ho aj prežívame, že sa pre nás stalo prežitím spásy, že sa naplnilo **„A keď on (Svätý Duch) príde, bude usvedčovať svet o hriechu...“** [Jn 16:8] Ak nie sme usvedčení z hriechu, nemôžeme prosiť o odpustenie! Prosiť môžeme až potom, keď nás Boží Duch usvedčí, že sme sa narodili v hriechu, sme stratení a potrebujeme záchranu duše a plné spasenie skrze krv Baránka. S tým je spojený často spomínaný výrok: Nikto nemôže večne žiť, jedine, že by mal večný život.

Preto je napísané: „**Ale všetkým, ktorí Ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v Jeho meno.**“ [Jn 1:12] To meno, ktoré je nad každé meno. Aj tu musíme dať Písmu za pravdu. V židovskom jazyku je to Jahšua. „**A porodi syna a nazveš Jeho meno JEŽIŠ – Jahšua...**“ [Mt 1:21] Raz som videl meno nášho Pána podané rôznymi spôsobmi v šestnástich rôznych jazykoch. To ma naozaj bolí, to hovorím otvorene. Prekladatelia by mali také dôležité body nechať tak, ako boli v originále. Jahve – meno Zmluvy Boha Pána, ktoré je 4 024-krát napísané v Starom zákone a v Novom zákone stojí: Nazveš jeho meno JEŽIŠ – Jahve – Záchranca. Keby Židia poznali, že Jahve k nim prišiel ako Záchranca, ako Jah-šua, tak by pre nich Izaiáš 53 znamenal všetko! Potom by verili slovám z Izaiáša 7 a 9 a všetkému, čo je v Izaiášovi napísané, a Pánu, svojmu Bohu by zo srdca ďakovali. Pretože ten istý, ktorý bol Pánom v Starom zákone, je Pánom v Novom zákone. V Starom zákone v duchovnom tele, v Novom zákone v tele z mäsa – „**...ten istý včera i dnes i naveky.**“ [Žd 13:8]

Ešte som myslel na 2 – 3 biblické miesta, pretože dnes budeme sláviť večeru Pánovu. Vezmime si to k srdcu ako pamiatku, ako to povedal náš Pán. Bolo nám prikázané sláviť večeru ako pamiatku na to, čo sa pre nás stalo.

Bratia a sestry, zo Starého zákona tu mám poznačené dve tri miesta. Prvé z 1. Mojžišovej 13, kde Pán navštívil Abraháma po porážke kráľov a slávil s ním večeru. Potom, čo bolo zjavené víťazstvo, Pán ako Melchisedech, kráľ Sálemu, slávil večeru s Abrahámom. Bratia a sestry, v Novom zákone v liste Židom 7:1 je napísané, kto bol Melchisedech – kráľ Sálemu. V Starom zákone nemal otca ani matku. V Novom zákone sa stal naším Pánom a Spasiteľom. Aj my sme sláviť večeru ako víťaznú udalosť – Pán zaplatil cenu na kríži Golgoty, vstal z mŕtvych, porazil smrť a peklo. Už v Starom zákone je napísané: „**Sed po Mojej pravici, dokiaľ nepoložím Tvojich nepriateľov za podnožie Tvojim nohám.**“ [Ž 110:1]

Bratia a sestry, ešte musím niečo vysloviť v súvislosti s tými, čo si nárokuje, že veria zvesti. Nemôžem čítať všetky

miesta, ale vráťte sa do 2. Mojžišovej 3. Chcem krátko spomenúť len niektoré body, ktoré sa mi osobne stali veľkými.

Mojžiš mal Božie poverenie. A čo bolo povedané ako prvé? **„Prepusti Môj ľud!“** [2M 5:1] To bola zvesť. Čo však nasledovalo po zvesti? Čo nasledovalo po zvesti? Božia realita – bol zabitý baránok – 2. Mojžišova 12. Čo to bolo? **„Prepusti Môj ľud, aby mi slúžili!“** [2M 8:1] **„Môj syn, Môj prvorodený, je Izrael. Povedal som ti: Prepusti Môjho syna, aby mi slúžil.“** [2M 4:23] Desiatkrát tá istá výzva: „Prepusti môj ľud! Prepusti! Prepusti! Prepusti!“

Avšak pred tým, ako mohol ľud slúžiť Pánovi, nestačilo len priniesť zvesť **„Prepusti môj ľud, aby mi slúžili!“**, ale muselo sa stať aj to, čo stojí v 2. Mojžišovej 12, kde máme dôkaz o tom, čo vlastne zvesť je, čo k tomu patrí, čo sa stalo a čo to vykonalo. 2. Mojžišova 12:6:

„A majúc naň pozor budete ho opatrovať až do štrnásteho dňa tohoto mesiaca, a zabije ho celé zhromaždenie obce Izraelovej medzi oboma časmi večernými.“

Tu sa jedná o baránka Paschy. Prvý raz boli v rodinách zabité baránky Paschy, totiž medzi všetkými tými, ktorí počuli zvesť **„Vy, môj ľud, vyjdite von!“** Potom však nastal vrcholný bod: Baránok bol zabitý a krv bola daná na znamenie na veraje dverí naľavo, napravo a nahor. Pán mohol povedať: **„A tá krv vám bude na znamenie na domoch, v ktorých budete, a keď uvidím krv, preskočím vás, a nebude medzi vami rany zahubiť, keď budem biť prvorodené v Egyptskej zemi.“** [2M 12:13]

Teraz si predstavte, viac ako 50 percent tých, ktorí si nárokuje, že veria zvesti, sú presvedčení, že krv už nie je na tróne milosti! Tu máme spojenie medzi zvestou a tým, čo k tomu patrí, totiž že bol zabitý Baránok! Čo povedal Ján Krstiteľ? **„Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!“** [Jn 1:29] Čo chcú tí falošní bratia dosiahnuť svojím učením, keď hovoria, že čas milosti skončil a trón milosti je trónom súdu?! Nie. Zvesť nás vedie k tomu, aby sme videli zabitého Baránka, že bola za nás preliata krv a že skrze krv Baránka nastalo

spasenie, ktoré bolo v celej zvesti predpovedané. Veríte tomu všetci?

Presne tak to je dnes. Zo srdca veríme, že Boh poslal brata Branhamu, aby nás zaviedol späť k Slovu a k zasľúbeniam. Sme za to Bohu Pánu zo srdca vďační. Všetky výklady a falošné učenia sú pre mňa ohavnosťou. Jednoducho musím povedať, že nemôžem vystáť, čo všetko sa verí a koná pod označením „zvest“.

O to viac, bratia a sestry, by sme mali zo srdca ďakovať nášmu Bohu, že sme našli milosť. Nech zvest neprechádza pomimo krvi, ale nech všetci, ktorí teraz veria Božej zvesti, obmyjú svoje rúcha v krvi Baránka a osobne prežijú svoje spasenie a potom budú môcť zvolať s Pavlom: **„Blahoslavení, ktorým sú odpustené neprávosti, a ktorých hriechy sú prikryté!“** [Ž 32:1, Rm 4:7]

Keď mi brat Herman Henrich v kancelárii povedal, že Izaiáš 53 je kapitolou, ktorú rabíni až do dnes vynechávajú, viete, čo to pre mňa znamenalo? Bolo to ako bodnutie do srdca. Rovnako je to aj s tými, ktorí zvest nesprávne chápú a vedú Boží ľud do bludu. Keď sme na cestách, jednoducho vidíme, že vznikli mnohé skupiny.

V pokore hovoríme, že sa nám dostalo Božej milosti zostať v Slove, v milosti a v láske a uznať, že v našom čase zaznela zvest: **„Prepusti Môj ľud!“ „Prepusti Môjho prvorodeného syna!“** A potom nasleduje prikázanie zabiť baránka Paschy a krv ako znamenie na zachovanie tých, ktorí vyšli a uverili zvesti. Pre mňa to bolo jednoducho mocné a tak to zostane – Pán nám daroval milosť na milosť.

Pred večerou Pánovou prečítam v Novom zákone len tie známe miesta, aby ste vedeli, že to bolo počas Pesachu, v čase slávnosti, keď náš Pán vzal chlieb, ďakoval, a potom jedli. Najznámejšie miesto je u Matúša, kde je napísané čo sa vtedy stalo a čo sa deje s nami dnes. Všetci môžeme čítať toto Slovo z Matúša 26 od verša 26:

„A keď jedli, vzal Ježiš chlieb, a keď bol dobrorečil, lámal a dával učeníkom a povedal: Vezmite, jedzte: toto je Moje telo. Potom vzal kalich a poďakujúc dal im so slovami: Pite z neho všetci, lebo toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“ [Mt 26:26-28]

Povedzme to úplne zreteľne, bratia a sestry. Odpustenie nie je vo večeri Pánovej. Odpustenie je v krvi Baránka. Náš Pán a Spasiteľ vošiel do nebeskej svätyne s vlastnou krvou a v svätyni svätých ju priniesol na truhlu zmluvy, aby bolo skrze krv zrušené všetko, kvôli čomu sme boli zatratení, odsúdení a vydaní smrti. Trest bol položený na Neho, aby sme mali pokoj a mohli byť skrze Jeho rany uzdravení [Iz 53:5, 1Pet 2:24]. Večera Pánova je pre nás svätá a drahá. Pripomína nám, čo sa pre nás stalo na kríži Golgoty.

Aby všetci vedeli, že to bolo počas slávnosti Paschy, čítajme ešte Lukáša 22 od verša 15:

„A povedal im: Túžobne som si žiadal jesť tohoto baránka s vami, prv ako by som bol trpel. Lebo hovorím vám, že ho už viacej nebudem jesť, až keď sa naplní v kráľovstve Božom. A vezmúc kalich poďakoval...“ [Lk 22:15-16]

Pozorujete ten prechod zo Starého k Novému zákonu a k novej zmluve? Preto mohol Pavol napísať, že náš Baránok bol zabitý [1Kor 5:7]. Vo verši 17 to pokračuje:

„A vezmúc kalich poďakoval a povedal: Vezmite toto a rozdeľte medzi sebou. Lebo hovorím vám, že odteraz už nebudem nikdy piť z plodu viniča, dokiaľ nepríde kráľovstvo Božie.“

Bratia a sestry, zhrňme, o čo sa teraz jedná. Posledná zvesť, vyvolanie von a príprava nikdy nemôžu prejsť pomimo krvi! Jednoducho to k tomu patrí! Sme zo srdca vďační Bohu Pánu – náš Pán a Spasiteľ vzal chlieb pri slávnosti večere Paschy, ďakoval a rozdával večeru, požehnal kalich a povedal: „Pite z neho všetci.“

Dnes sme tu ako krvou vykúpený zástup, ako ľudia, ktorí našli u Boha milosť, ktorí poctivo vyznali, že sú hriešni a stratení a vzywame Pána: „Zachráň ma, odpusť, buď mi milostivý!“

Dovoľte mi to jasne povedať: Účasť na večeri by mali mať len tí, ktorí prijali krv Baránka, ktorí prijali spásu, odpustenie a milosť. Ako bolo povedané za čias Mojžiša – **„Prepusti Môj ľud! Prepusti Môjho prvorodeného.“** – tak je to i dnes: „Môj ľud, moja Cirkev, Môj krvou vykúpený zástup, spasení, ktorí prijali, čo sa pre nich stalo na kríži Golgoty. Všetkých prosím v mene Ježiša Krista, nášho Pána, i všetkých novopríchádzajúcich, aby sa skúsili pred Božou tvárou, ako napísal Pavol v 1. Korinským 11:28: **„Ale nech skúša sám seba človek a nech tak je z toho chleba a pije z toho kalicha.“**

Môžeme čítať ešte jedno biblické miesto z 1. Korinským 10. Vychádzam z toho, bratia a sestry, že ste porozumeli, o čo mi dnes ide. Nielen vysloviť slová *zvest'* či *zvestovateľ* a potom prejsť pomimo toho, čo sa stalo na Golgote. Nie. Zvest' nás vedie tak ďaleko, že vidíme, že náš Pán a Spasiteľ vzal pri slávnosti Paschy chlieb, ďakoval a lámal a zaviedol večeru Pánovu. Starú zmluvu vystriedala nová, ktorú v moci predstavil. Aj my smieme ako Pavol zvolať: **„Blahoslavení, ktorým sú odpustené neprávosti, a ktorých hriechy sú prikryté!“** [Ž 32:1, Rm 4:7]

Dnes sa budeme ešte spoločne modliť, aby všetci, ktorí sú tu, ako aj všetci, ktorí sú pripojení a počúvajú po celom svete, nehovorili len o zvesti, ale poznali, že spasenie skrze krv Božieho Baránka je a zostáva hlavnou vecou. Všetci, ktorí počuli Mojžišovu zvest', vyšli von, slávili večeru Paschy, zabili baránka, obetovali krv a náš Pán povedal: **„A tá krv vám bude na znamenie na domoch, v ktorých budete, a keď uvidím krv, preskočím vás.“** Dnes večer by Pán chcel teba a mňa vidieť pod krvou. Teba a mňa – ako spasených, ako oslobodených od všetkých väzieb, od všetkého, čo ti spôsobuje núdzu, čo ťa zotročuje – od fajčenia, pitia, od všetkého – jednoducho oslobodiť. **„...keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní.“** [Jn 8:36] Dnešok má slúžiť k tomu, aby všetci učinili správny

začiatok s naším Pánom a Spasiteľom. A tak, ako nastane počiatok v pozemskom živote skrze narodenie, tak je znovuzrodenie začiatkom nášho duchovného života. Dovoľte mi to tu dnes večer povedať ešte raz: Tak, ako nastane pozemské splodenie, a to splodené uzrie svetlo sveta narodením a stáva sa stvorením, tak je to aj s nami – kto je splodený z Boha, bol znovuzrodený a je novým stvorením v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi [2Kor 5:17, Ef 2:10]. Nech sa to dnes stane skrze moc krvi, Slova a Božieho Ducha so všetkými mladými, starými, veľkými i malými.

Ešte to jedno biblické miesto z 1. Korinským 10:16 – 17:

„Kalich dobrorečenia, ktorému dobrorečíme, či nie je účasťou na krvi Kristovej? A chlieb, ktorý lámeme, či nie je účasťou na tele Kristovom? Lebo jeden chlieb, jedno telo sme my mnohí. Lebo všetci máme svoj podiel z toho jedného chleba.“ Amen.

Teraz povstaneme a budeme sa spolu modliť. V tom čase prídu bratia a pripravia večeru. Spoločne budeme spievať *Taký aký som, tak to musí byť.*

Taký, aký som, tak to musí byť,

nie moja sila, len Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriecha do čista,

Ó, Boží Baránok, idem, idem...

Stíšime sa, zavrieme oči a otvoríme naše srdcia. Bratia a sestry, napriek mojej telesnej slabosti a námahe s koncentráciou mám v srdci veľkú túžbu, aby dnes všetci našli u Boha milosť, prišli k Pánu, povedali: „Odpusť mi, buď mi milostivý!“ Jednoducho povedali: „Pane, zhrešil som. Som od Teba oddelený, chcel by som odpustenie, zmierenie a večný život.“ Dnes k nám Pán hovoril skrze Svoje Slovo a znovu nám ukázal, aké dôležité je veriť aj Izaiášovi 53 – že sa to stalo pre nás a mohli sme to prijať. Tak iste, ako veríme, že Baránok Boží preliť krv Novej zmluvy, tak iste sú naše viny a hriech odpustené. Smieme ďakovať za dokonané vykúpenie a mať účasť na večeri Pánovej. Nech všetci ďakujú Pánovi za spasenie, milosť a za všetko, čo nám bolo darované. Nech každý skúsi sám seba

a nech všetci, ktorí prijali Božiu milosť, majú účasť na chlebe a kalichu.

Kto by chcel, aby sme vás spomenuli v modlitbe pred trónom milosti? Máme tu niekoho, koho by sme mali vo viere predniesť Pánovi?

Milovaný Pane, Ty si náš Spasiteľ, v Tebe máme spasenie skrze Tvoju krv. Nech všetci, ktorí pozdvihli svoje ruky, teraz vo viere prijmú a uchopia, čo si nám daroval. Prijmite odpustenie. V Lukášovi 24:47 stojí napísané, že všetkým národom máme v mene Ježiša Krista zvestovať odpustenie hriechov, a dnes večer to na tomto mieste konáme. Všetkým, ktorí tomu veria, zvestujeme, že ich hriechy sú odpustené tak iste, ako iste krv Baránkova tiekla na kríži Golgoty. Prijali ste to?! Povedzte Amen. Amen. Haleluja.

[modlitby bratov]

Všetci ďakujte Pánu a hľadajte s Ním spojenie v modlitbe. Dnes ďakujeme s radostnou myslou, nie v smútku. Síce prichádzame k Pánovi smutní, ale po odpustení sme radostní v Pánu. Preto Pavol písal: „**Blahoslavení, ktorým sú odpustené neprávosti, a ktorých hriechy sú prikryté!**“ [Ž 32:1, Rm 4:7] Prijmite dnes Boží dar, odpustenie, zmierenie a spásu a večeru Pánovu berte ako potvrdenie toho, že ste prijali, čo pre nás nastalo na kríži Golgoty. Všetok ľud povedz Amen. Amen! Haleluja.